

Zemljoradnička zadruga „Bačka“ Bačka Topola

direktor: Branko Dudić

registrovana 25. februara 1992.

28 zaposlenih

106 zadrugara

350 - 400 kooperanata

Osnovana 1945. godine ZZ „Bačka“ Bačka Topola je kasnih sedamdesetih priključena AIK „Bačka Topola“, da bi 1992. ponovo bila registrovana kao ZZ. Poslednjih deset godina na njenom čelu je gospodin Branko Dudaš, dipl. ing. poljoprivrede, sa tridesettrogodišnjim stažom u zadruzi.

- Naši proizvođači su uglavnom iz Bačke Topole, manji broj iz okolnih sela. Katastarska opština Bačka Topola nema puno zemljišta, zemljište oko grada zapravo su imanja. Saradnja sa proizvođačima se zasniva na tome da ZZ obezbeđuje repromaterijal, gde poljoprivredni proizvođač može da kupi ili da se zaduži za budući rod ili mašinskim uslugama, koje tekode radimo. Zadruga se bavi i otkupom poljoprivrednih proizvoda i viškova kako zadrugara, tako i proizvođača koji nisu zadrugari - kaže direktor.

Veći deo kooperanata sa zadrugom ugovara ratarsku proizvodnju. Zadruga se u saradnji sa kooperantima bavi uslužnim tovom svinja gde obezbeđuje stočnu hranu u svojoj mešaoni, otkupljuje prasadi, uz usluge koje pružaju poljoprivredni proizvođači. Obim proizvodnje sa kooperantima je na oko 800 -1.000 katastarskih jutara, odnosno oko 600 ha. Najčešće se radi o ratarskim kulturama kao što je pivski ječam, merkantilna pšenica, uljana repica, merkantilni suncokret i kukuruz.

- Najveća ugroženost ovog, nešto „lakšeg“ zemljišta je od suše. Ova godina je bila relativno sušna i imali smo velike probleme kod ječma i pšenice, koji su već u aprilu počeli da se suše, tako da su ti prinosi, iako u martu obećavajući, usled nedostatka vlage u kasnijem periodu pokazali su donekle drugačiju sliku. Prosek kod kukuruza je uglavnom 9 tona po hektaru, pre dve godine i 12, suncokreta 3,2 tone po hektaru. Kod poljoprivrednih proizvođača je to nešto niže, jer tamo ima i dobrih proizvođača i onih koji štede na mineralnim đubrivima, kao i onih koji se ne pridržavaju adekvatne primene agrotehničkih mera - napomenuo je gospodin Dudić.

Najveći problem zadruge je nemanje silosa niti otkupnog mesta. Otkup se radi na više lokacija i na više silosa koje zadruga uzimaju u zakup. Ovaj problem, po rečima direktora, proističe iz toga što zadružna imovina nije uknjižena. Kada je reč o zadružnim objektima, jedan deo se potražuje kroz restituciju.

Čelni čovek zadruge izrazio je zadovoljstvo saradnjom sa ZSV:

- Smatram da je ovo rukovodstvo jako puno pomoglo zadrugama oko usvajanja Zakona o zadrugama (2016) i oko uknjižbe dela zadružne imovine. Dok to nismo uradili bile su nam vezane ruke i nismo imali garancije za podizanje kredita, a time ni za nove investicije. Ministarstvo za regionalni razvoj je u poslednje 2-3 godine dosta angažovano na rešavanju problema zadruga, mada su u početku zastupljenije bile zadruge iz uže Srbije. Od prošle godine zastupljenost je ujednačena i ono što mi je drago što se bespovratna sredstva opredeljuju onim zadrugama izglednim da razviju i svoje kapacitete i time utiču na razvoj sredine u kojoj se nalaze

- U poslednjih 10 godina u mehanizaciju smo investirali oko 600 hiljada evra. Prošle godine smo uzeli novi kombajn, ove adapter. Cilj nam je da obezbedimo u visokom procentu novu mehanizaciju. Planiramo da sledeće godine, po isteku kredita, na jednoj lokaciji radimo otkupno mesto, zajedno sa silosima, gde bi mogli lagerovati i našu i robu od zadrugara i poljoprivrednih proizvođača - kaže gospodin Dudić, uz zaključak da se mora više podsticati razvoj zadruga jer su one nosioci ratarske i svake druge proizvodnje. Veruje da će kvalitetne zadruge biti sve jače, i da će zadrugari i kooperanti u njima i dalje videti mesta oslonca i sigurnost za njihovu proizvodnju, ali i za lokalnu zajednicu. Zadruge i danas pružaju stručnu pomoć proizvođačima i svaku novinu već sledeće godine proizvođači nastoje da primene na svojim parcelama. To je jedan od načina da zajedno napreduju.

